

VOKNO VINYL

24.1.1990

vokno Balzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

4

**KOLEM PŮLNOCI
PROŠEL ZAPPA**

DĚTI DĚTEM

aneb ČEKÁNÍ NA OZW

Rokoska 21. ledna 18.00 hod.

Vystoupení rockových souborů, které pořádala umělecká agentura M-art, bylo zorganizováno na podporu dětské onkologie FN Motol, již bude také zaslán výtěžek utržený za dobrovolné vstupné. Z původně inzerovaných 7 kapel jich přijelo šest. OPN nedorazil.

Večer zahájil soubor HOKR (hraje ve složení basa, bicí, klávesy, kytara) písničkou "Béda tobě". Kapela se opírala o těžkou rytmiku, kterou dokreslovaly psychedelicky laděné varhany. Po odeznění poslední skladby "Náhorní karabáč" jsem mohl konstatovat: Nic nového pod sluncem. Do celé sestavy mi nejméně zapadal zpěvák, který sice zpíval čistě, ale jeho projev by se spíše hodil do metalu.

Trio JABLKON vystoupilo jako druhé a jejich produkce měla všechno, co se po muzikování žádá. Švih, humor, pestrost a hlavně nápaditost. Publikum se bavilo a muzikanti léž. Nejvic mě zaujaly skladby "Baba Aga" a "Chmury". Díky velké plejádě nástrojů, s nimiž JABLKON dokresloval písničky, jsem jejich vystoupení označil jako veselý folkový industrial. Takže děkuju.

NASYCEN (dvojité klávesy, basa, bicí, kytara, saxofon) vystoupil jako třetí a prezentoval se nezajímavým melodickým rockem. Z jejich produkce uvádím dvě skladby: "Hladový zif" a "Provazochodci".

Dále mě také pěkně vypekla HOVĚZÍ PEČINKA (basa, bicí, saxofon, kytara), o které už vůbec nevím, co si mám myslet, s výjimkou toho, že se pokoušeli o jakýsi utahaný punk rock, při kterém bubeník nestíhal. Na styl, který hrál, měl jejich zvuk příliš těžký spodek a s pusou dokořán jsem si vyslechl písničku "Životní režim", kterou jsem v daleko lepší hudební úpravě znal od Vladimíra Mišika. Myslim, že toho by se měla skupina pro příště vyvarovat.

Z instrumentální mezihry skladby "Z nebe padá kapka za kapkou", kterou zahrál pátý v pořadí - ETAL (basa, kytara, španělka, klávesy, bicí), jsem rozpoznal skoro celý "Hotel California" od EAGLES. Jinak jejich pohybové vystupování, které bylo zevně nacvičeno, vyznělo spíš jako varování pro ostatní soubory. Bylo křečovitě a bez nápadu.

Jak by to naopak vypadat mělo, předvedlo seskupení OZW ve složení Zdeněk Lorenz - zpěv, trubka; Jan Kučera - saxofon, kytara; Jan Majer - klávesy; Pavel Marásek - kytara; Roman Šmid - bicí; Milan Fibinger - basa. Nenásilný projev, lehký humor a ironie, směšné masky deformující hlavy a obličej a hlavně stylová vyhraněnost se šlapající rytmikou - to je celok, díky kterému jsem kapelu zařadil zcela jasně na první místo dnešního večera, spolu s JABLKON. Výtvarné ztvárnění dokresloval zpěvák při písničce "Brusič Jira" jiskřící bruskou a OZW zahrál také "Pozdě teď bych ti honit", která se z videozáznamu objevila nedávno i v televizi. Při skladbě, jejíž text hovořil o kostře ptáka na ulici, jsem si povšimnul drobných hudebních neshod, ale jinak jejich vystoupení nemělo chybu. Pouze mi scházela písnička "Na zóně pěší", ale na tu už nezbyl čas.

Když celou akci shrnu, zaujala mne pouze JABLKON a OZW. Dík ale patří rozhodně všem vystupujícím, kteří zahráli zadarmo pro tak důležitou věc.

Štěpán Kot

VEČERNÍ UNIVERZITA

Večerní univerzitní výuku českého jazyka a literatury jsme otevřeli v září 1988. Byla to součást dění, v němž nezávislé aktivity nabývaly na košatosti, stávaly se skutečnou paralelní kulturou; před námi už začali s něčím podobným hebraisté. Setkával jsem se s budoucími žáky jednotlivě od jara, a nikdy

na to nezapomenu. O některé jsem předtím už zavádil v samizdatu. Vydávali tlusté rozmnožované časopisy a stálo je to celé noci, študovali na mluvě Charty nebo jimi už byli. Přicházeli i další, naštvaní na ubohou výuku literatury na filozofii, nebo na vysokou školu vůbec nepřijít. Věděl jsem, že jestli chci pro někoho něco udělat, tak pro tyhle lidi. A jestli chci něco udělat pro tu svou bohemistiku, pak to, že ji téměř lidem aspoň pomohu pootevřít. Sešli jsme se s dalšími učiteli, kteří to viděli stejně. Hecovali jsme jeden druhého. Alexandr Stich se ujal vývoje a kultury spisovné češtiny, Květa Neradová a Jiří Brabec přednášeli dějiny literatury, Jan Křen stručný kurs českých dějin a já úvod do literární teorie. Všichni jmenovaní měli řádně rozlitéy oči se starým režimem. Od začátku jsme vyhlásili dost zkoušek, protože jsme nechtěli dělat přednáškový cyklus, jakých tehdy v Praze po bytech probíhaly desítky: chtěli jsme být univerzita. Pro některé žáky, kterých si přesto velice vážím, to byl kámen úrazu; pro samou práci, pravda, skoro nespali, politika a žurnalistika si je přitáhly. U některých se k tomu přidaly i věci tak málo vhodné pro pedagogiku, jako že se stali vězni nebo pak zase poradci prezidenta. Na jejich místa přicházeli jiní, celou dobu jsme přijímali nové zájemce, kteří si všecko doháněli. Studenty i nás to baví, vymýšlíme si doplňující přednášky a semináře (dějiny světových literatur, aktuality ze současné kultury apod.) a jiná zpestření. Rok jsme se scházeli v suterénu baptistické modlitebny na zlomu straně nad Podolím a naši hostitelé byli velice laskaví. Po jejich odjezdu máme náhradu v domě kultury ČKD. Brzy jsme byli jedna rodina. Víme o sobě a máme k sobě důvěru. Zahraněním pomoc nám umožnila dát občas učitelům menší honorář, xeroxovat učební texty, koupit diktafon na nahrávání přednášek pro ty, co byli zrovna zavřeni, a dokonce udělit - zásluhou Kolegia pro podporu samostatné vědy a umění a jeho kontaktů s laskavými zahraničními Čechy - dvě prospěchová a dvě sociální stipendia. O veškerou organizaci se k všeobecné spokojenosti stará Květa Sgallová, kdysi tajemnice katedry české literatury. Po nezbytné pauze, vyvolané účastí většiny studentů ve veřejné práci posledních měsíců, zůstalo jádro kolektivu zachováno; určitě se nerozptýlí ani poté, co se naši výuce otevrou nové perspektivy dané zrající dohodou s filozofickou fakultou o našem začlenění do některé z forem mimořádného studia. I tam zůstaneme celkem, se svým vlastním studijním plánem, žáky i učiteli.

Miroslav Červenka

A VŠECHNY MYŠI POGOVALY

Kulturní dům Litochleby 15. ledna 19.30 hod.

O tom, že se i v tak odporné části Prahy, jakou jsou Litochleby, dá zažít krásnej večer mě přesvědčilo vystoupení dvou příbramských kapel - EE a FRANTA MAST. Styl jejich hudby signalizovalo už sročení různých zbýlých existencí, v čele s punkery. Sametovou nebo něžnou revoluci (už ani nevím, jakými přívlastky dokrašují různí snaživci tuto nutnost a naději) našleští připomínal pouze jeden čerokýz vyvedený v národních barvách, protože lidi se sem přijeli pobavit a zároveň sdělit ostatnímu světu, že na něj kašlu.

Do lesní vůně v sále (dochucování příliš sladkých nápojů) vpadli jako první EE a rozvinili část punkerů do jejich obligátního tanečku - poga. Zpěvák (Bořek) se střídavě pohyboval mezi kapelou, zákušim a pogačim a jeho projev dokonale ladil se stylem, který EE produkuje. Při písničce "NAVNÍ" jsme si spolu s kapelou zavzpomínali na totaiftu -

"Teď už vím, co už sem dávno vědět měl
že makají dělníci a prachy berou stranici" -

a při další - "Nasrat, nasrat! Nikam nepudat

Nasrat, nasrat! Válcit nebudat" -

Jsem mohl konstatovat, že mě naladila antimilitaristicky víc, než veškeré projevy Nezávislého mírového sdružení. Pro případné zrušence opakují to sloveso - NALADILA.

Po přestávce nastoupil FRANTA MAST. Protože chci někdy v příštím čísle věnovat tomuto souboru více prostoru, zmíním se pouze o tom, že jejich muzikantskou a stylově vyhraněnou úroveň by jim mohla závidět leckterá z mnohem známějších pražských kapel.

Závěr patří opět punkovým EE, kteří mezi své pogující soukmenovce vyřvávali slova, v dnešní době barvení kabátů tak aktuální:

"Je mi z toho všeho zle, když se na to dívám,

strčím si prst do krku, pak to bude prima."

Štěpán Kot

HOSTÉ Z NĚMECKA HOSTÉ Z NĚMECKA

TWELVE OR 13 - to je název skupiny, která vznikla v roce 1988, když se dva bratři Piesen Böbbis (kytara) a Ralph Böbbis (bici) potkali s Felixem Hansenem (b.kytara).

V tomto minimálním obsazení exploduje jejich muzika stylově mezi anglickým Dancefloor a punkovou scénou 80.let.

V Praze, v Music F klubu (Futurum), vystoupí společně s pražskou skupinou Majklův strýček 29. ledna.

Kontakt: Heartbeat Musicproduction

Erlöserkirchstrasse 16

5 000 KÖLN 91

Tlf: 0221/866081

V Českém Těšíně se dne 3. února uskuteční setkání undergroundových a nezávislých kapel aneb "Možná přijde i."

Vystoupí **ELEKTRICKÁ SVINĚ**

UDN

ALEXEJ PANZERFAUST

ODVÁŽNÍ BOBŘÍCI

KNAP PANK

RÁNY Z TĚLA

SMUTNÍ POTÁPEČI

BARVY LUCKY

JÁTRO - U

ABSOLUTNÍ DESTRUKCE

POSÁDKOVÁ HUDBA

MRTVÁ DLAŽBA a další

Hosté z PLR: **FARBEN LEHRE** (rock and roll)

BUSH DOKTOR (punk)

TRYBUNA BRÚDU (punk)

Srdečně vás zve **SPUSA Český Těšín**. Sraz všech lidí je do 16,30 na autobusovém nádraží v Českém Těšíně.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

Přípravný výbor obnovující se **Společnosti Otokara Březiny** oznamuje, že zájemci o podrobnější informace se mohou obrátit na pana **Ferdinanda Höfra**, Jaroměřice nad Rokytnou 122, PSČ 675 51.

ČESKOSLOVENSKÉ ANARCHISTICKÉ SDRUŽENÍ Č A S

BOX 223

191 21 PRAHA 1

Anarchisté Československa spojte se!

KONTAKT NA NEZÁVISLÉ MÍROVÉ SDRUŽENÍ - NMS

Panská 7

110 00 Praha 1

tel: 227 454

Po-So 16,00 - 20,00

VÝSTAVA O ANDY WARHOLovi VÝSTAVA O ANDY WARHOLovi

Dne 29. 1. 1990 v 17,00 bude zahájena v Domě slovenské kultury v Praze (Purkyňova 4) vernisáž výstavy o Andy Warholovi. V 18,00 a v 19,30 zde také budou promítány videofilmy o této významné osobnosti světové kultury.

AGENTURA "PANAG" UVAŘÍ PUNKOVÉ SHOW:

Majklův strýček

Šenov

Rozmuzané děti

Už jsme doma

Show proběhne dne 2. 2. v edle restaurace Těran od 1700 hodin.

INFORMUJME SE NA VZÁJEM!

VOKNOVINY inzerují v neposlední řadě i připravované koncerty, výstavy, projekce...

Proto se redakce obrací na všechny čtenáře, kteří disponují potřebným rozhledem, aby si informace o kulturním dění nenechávali pro sebe, ale aby je telefonicky nebo písemně sdělovali redakci, která má možnost nabídnout je, v rámci VOKNOVIN, širokému okolí.

Zprávy je třeba oznamovat s třítydenním předstihem, aby bylo možno informovat i venkov.

Děkujeme.

OHLASY

10.1.1990

KOMUNISTI KONČÍ? OPRAVDU?

Pár slov ke článku uvedeném ve Voknovinách č. 19 z 27. 12. 1989 pod názvem: "KOMUNISTI KONČÍME!"

Se zněním článku plně souhlasím a podporuji je. Jeho název se mi nezdá ovšem pravdivý a ani lehce realizovatelný. Je asi myšlen jako

rozkaz nebo výkřik. Tito lidé si však rozkazovat nedají a na výkřiky momentálně kašlou.

Zatímco "jich" je stále 1 500 000, zbytek voličů se třífíčí do stále vznikajících nových a nových politických stran. Ty u nás rostou jako houby po dešti a prý je to dobře. O prospěšnosti této politické různosti si dovoluji v dnešní době pochybovat.

Mám obavu (myslím, že oprávněnou), že se komunisté stihnou do voleb zformovat. S tak velkou členskou (voličskou) základnou je KSČ schopna u voleb dosáhnout velkého úspěchu. I kdyby snad ještě sto či dvě stě tisíc členů odevzdalo průkazy, není zde stále konkurence schopná strana. Nebezpečí rozchodu velkého počtu nestraníků do různých, počtem voličů málo významných stran, je velké. Komunisté jsou nyní právem odsuzováni a veřejně pranýřováni. Jak je známo, skupina lidí, jaksi "ZAHNANÝCH DO KOUTA", se dokáže velmi rychle sjednotit a společně vzdorovat nátlaku. To ostatně mohou potvrdit i někteří občané při vzpomínce na doby "předlistopadové".

Nezapomínejme prosím, že StB stále ještě funguje. Kola se točí i když skřípou. Urbánkova osobní stráž stále hlídá svého svěřence. O způsobu vnitřní organizace a o práci StB nevíme skoro nic. To je další "jejich" plus. Jsem přesvědčen, že StB má vypracovaný krizový program pro případ nutnosti dočasné ilegality, na jehož základě mohou být kvalitně organizovány a řízeny akce i po několik let. Vzpomeňme na tajné sklady zbraní, krytí, únikové cesty, atd., nalezené nedávno v Rumunsku! Že by u nás podobná zařízení neexistovala?

Nechci, přátelé, malovat čerta na zeď, ale situace se mi nejeví tak růžová, jak ji mnohokrát vidíme.

Jiří Cigánek

Ivanovice n/H

fejeton

ZRCADLOVÝ SVĚT

Tak jsem si myslel, že jsme sesadili vládu jedné strany proto, aby postupně zavřel zdravý rozum, a to jsem se asi spletl.

Stojím na ulici a nenápadně si zakrývám tvář. Čtyřicet let nás pohlavkovali po pravé levici a teď se trochu bojím, že nastupují pravivci, aby nám vyrovnali tvář. Je to škoda, protože když se ty strany nevzájem mílají, měly by se nejdřív zprostředka, z toho davu, který to vždycky odnese, ti lidé někde schovat.

Jenže: místo aby se schovali, tak oni se tam ještě dobrovolně hlásí.

Nedívme se, žijeme v Zrcadlové době.

Zašli jsme dokonce tak daleko, že si dáváme titul "Fair Play" za lidskost, za lidské činy.

Člověka by skoro napadlo, že cenu za lidskost může navrhnout jen neřáda.

A to je právě ta zrcadlová doba, ve které nám divné věci už vůbec nepřipadají divné.

Proto navrhuji, abychom jako první stát v Evropě zrušili celonárodním referendem všechny politické strany a přešli na zájmové kroužky a svobodné odbory.

Strana je totiž stejně jen zájmový kroužek, jehož členové, a to zpravidla ti, kteří se tam dostali omylem, začínou prosazovat zájem kroužku jako ten nepůležitější ze všech.

A podle toho taky křičí.

Čím méně argumentů, tím více řevu a honosnosti.

Dokonce i armádu měla jedna taková strana na prosazování "humánních" ideálů.

Bylo by dobré si proto připomenout, jak vlastně politické strany vznikly.

Strana vzniká tak, že se skupina lidí rozhodne prosazovat určitou myšlenku, nebo dokonce soubor myšlenek, o kterých tvrdí, že jsou tu pro blaho lidstva.

To samo o sobě by ještě nebylo tak tragické, kdyby ti lidé si z toho neudělali živnost a nezaložili první stranický profesionální výbor.

Tím je začal žít boj za prosazování těchto myšlenek.

Stali se profesionálními všežánky.

Ti, ať už se schovalí za jakékoliv myšlenky, budou vždy jen bojovat o moc a slávu vlády.

Nikdy nemohou mít zájem o skutečné prosazení, byť i zdánlivě dobré myšlenky, neboť

jejím prosazením by boj skončil a oni by byli zbyteční, bez moci a bez práce.

Politická strana

TO JE, JAKO KDYBYCH BÉHAL PO POLI SE SKŘÍVÁNÍKEM V KLECI A KŘÍČEL

JEN SE NA NĚJ PODÍVEJTE; JAK SI TADY LÉTÁ

A TO JENOM DÍKY MĚ, ŽE S NĚM TADY BĚHÁME

A to je nejen komunismus, ale i mnoho jiných pseudotřizolů.

Politické strany byly, jsou a budou vždy manipulátorkami lidí, které se přinejlepším budou snažit odtrhnout ideu od praxe, neboť strana by při zavedení třeba i dobrého řešení do praxe logicky musela zaniknout, neboť by naplnila svůj úkol.

Jediná "strana", která má smysl, to jsou svobodné odbory. Jsou totiž neutrální, neaktivní, žádají ústřední myšlenky, nýbrž, pokud jsou dobře koncipovány, hájí právo nás všech žít ve svobodě, ve zdraví a dostatku.

To je správný způsob, jak zavést dobré myšlenky do praxe.

Nežte hájit myšlenky jednotlivců, lze hájit ale prostředky, které je evokuje, potom se myšlenky přihnásí o slovo samy.

Díky zrušení politických stran se zájmy přestanou střetávat, neopak se začínou doplňovat, až se spojí v rozumném kompromisu. A to se budeme divit, jak si profesionální stranici šupem zajistí nějakou práci, ne kterou mají, když zjistí, že už nemají strany, kde by mohli křičet o tom, co všechno umí. Neopak, že teď jsou jen zájmové kroužky, kde se to musí předvést.

Utvoríme první všelidový stát na světě. Stejně jsme k tomu národním talentem předurčení, tak na co otálet.

Chci jít příkladem, a proto na závěr tohoto dopisu zakládám politickou stranu MLADÝCH STARCŮ, která by chtěla pracovat na principu Kapitálsocialismu ve středním, takzvaně levicověpravicovém politickém proudu.

Programové prohlášení § 1. odstavec

Tato strana vzniká jen proto, aby sdružila všechny, kteří se již cítí na to, aby se mohli rozepít podle svého citu, intuice a rozumu tam, kde je jejich místo ve společnosti. Strana se ruší již svým programovým prohlášením, aby šla příkladem kolegyním.

Martin Škapík